

Realizacja bukwaru temkowskiego.

Do
Inspektoratu Szkolnego
w Sanoku.

I) Donoszę uprzejmie, że w klasie I realizuję bukwar temkowski części I,
w klasie II " " " " " II,
w klasie III " " " " " III,

- Trudnością przy realizowaniu bukwaru temkowskiego w kl. I i II jest czytanie, objaśnianie i mówienie wyrazów wziętych w cytance I i II
- 1) np. „umo”, „ysne”, „beubku”, zamiast wziętego w Buku „mo”, „rone”, „beubku”,
 - 2) zakłócenia z przyp. liczbą mnogą „ob” np. „brykob”, „umascob”, zamiast wziętych „brykib”, „umascib”,
 - 3) twarzonego znaku na końcu wyrazów np. „gen”, „ubeu”, „kbimen”, zamiast „genb”, „ubeub”, „kelimeno”.
 - 4) i takich wyrazów, które są obce dla ucha np. „potoh”.

W klasie III, przy realizowaniu III cytanki temkowskiej, dzieci nie chcą czytać (wygłaszać) temkowskich dźwięków takich jak „c kuaac”, „cobciu” „umo”, „ysne”, i już przy czytaniu zastępują te wyrazy swojimi wyrazami i czytają „z kuaac”, „zobciu”, „mo”, „rone”.

We wszystkich klasach, przy pisaniu, przepisywaniu ^{tekstów} i tablicy nierzadko nie chcą i nie używają temkowskiej litery „u” lub dwuramiennego „u”, ale zastępują te litery znakami „u” i „i”.

Książki ruskie dzieci nazywają wulgarnie „demko”.

Poza tymi wskazanymi trudnościami nigdy nie napotyka na inne trudności.

II) Ludność miejscowa nie reaguje już zupełnie na nauczanie ich dzieci w języku temkowskim. Chętnie kupuje dzieciom cytanki temkowskie, jako podręczniki do szkoły.

W Buku, dnia 24 października 1936.

Gryb Stefan
naucz. hist.